

★ הסורים: מלחמה בכל מחיר

★ נאצר: אין שלום בלי החזרת הגולן

★ תוכנית רוג'רס: הגולן יישאר בידי ישראל

👑 לוישה ימים, בסוף השבוע האחרון, בערה רמת הגולן. רבבות פגזי התותחים כתשו את אדמתה והבעירו את שדותיה. שרשרות הטנקים מלמטה ושריקת המטוסים מעל, החרידו את שלוותה. שלוש שנים אחרי שנכבשה הפכה הרמה הסורית לשדה-קרב. לא עוד זירה של התנגשויות עם חבלנים, חילופי-אש עם

אש ברמה

זה השטח המשתרע בין קו העמדות הישראלי לבין קו העמדות הסורי המרוחק ממנו בקילומטרים מועטים בלבד, הוא מישורי כולו, אידיאלי לתנועת שריון. יתרון זה ניסו הסורים לנצל לטובתם במלחמה שפרצה השבוע בגולן.

★ ★ ★ לא רוצים ללמוד לקח

להלכה החלה הגיזרה הסורית להתלהט עוד בראשית החודש, בעת שהסורים פתחו בהפגזה ארטילרית מאסיבית על מוצבי צה"ל והיאחזויות הנח"ל שבגולן. אותה התקפה, בה נהרגה חיילת בהיאחזות נח"ל-גשור, היתה רק מעין מית' (המשך בעמוד 14)

הצליחו הסורים לרכו יותר ארטילריה ויותר שריון על קילומטר מרובע מאשר המצרים בתעלת סואץ. בזמנים אחרים, היה ריכוז צבאי כזה מהדהד עילה למלחמה, כפי שהיא ריכוז הצבא המצרי בסיני, ערב מלחמת ששת-הימים.

גם מבחינה אסטרטגית, היתה ריכוז העוצמה הסורית סכנה גדולה יותר מאשר ריכוז העוצמה המצרית. בחזית התעלה אין כמעט ערך מעשי למספר הטנקים שמרכוזים המצרים שם, כיון שהם יכולים להשתמש בהם לכל היותר כתותחים מתנייעים. התעלה מהווה מיכשול בלתי עביר לטנקים, כך שלא קיימת אפשרות של מיתקפת שריון מצרית גדולה ושל קרבות שריון בסריון. שדה-הקרב הפוטנציאלי בחזית הסורית,

בחדשים שעברו מאז, עיבו הסורים את הקו הקדמי שלהם. הם ביצרו את מוצביהם, העבירו קדימה מאות קני ארטילריה וכמעט את כל כוח השריון שלהם, המונה כ-900 טנקים.

מבחינה כמותית נפלה אומנם המסה של הצבא הסורי מוון שריכוזו המצרים בחזית תעלת סואץ. אולם בעוד שהמצרים היו צריכים לפזר את סוללות הארטילריה וקני הטנקים שלהם לאורך חזית של כ-160 ק"מ, עשו זאת הסורים לאורך קו גבול של כ-70 ק"מ בלבד. ובעוד שהמצרים היו צריכים לבנות קוי הגנה מהתעלה עד קהיר, במרחק 110 ק"מ, הרי קוי הגנה של הסורים פרושים עד דמשק הנמצאת במרחק של 70 ק"מ מהגבול, כך שבאופן יחסי

מוצבים סוריים או דו-קרב ארטילרי זמני. אלא ממש שדה-קרב בו שעטו טנקים לקרבות שריון בשריון, בו הסתערו רגלים כדי לכבוש מוצבים, בו לא היה עוד מוקם, — אם זה היאחזות נח"ל, מוצב קדמי או בסיס עורפי, שהיה מחוץ לתחום המלחמה.

גם כאשר שכבו קולות הקרב ושני הצדדים התעסקו בשיקום הריסותיהם ושיפור עמדותיהם, לא היה עוד ספק בכך — קו הגבול הסורי הפך לקו של חזית פעיר לה. ייתכן ולטוח קצר תחזור הרגיעה לקו. יתכן וחילופי האש וקרבות השריון, יהיו לסירוגין. אולם כל הסימנים מצביעים על כך שהסורים נטלו על עצמם סוף סוף את המשימה ממנה נרתעו במשך שלוש שנים — סתיחת החזית השנייה נגד ישראל, החזית המזרחית.

★ ★ ★

ריכוז עוצמה חסרת-קדים

ל מדי שאינו זוכר — זו היתה גם השתלשלות העניינים בחזית התעלה. מלחמת ההתשה המצרית החלה בשלבים היא התפתחה מירי צלפים, מדו-קרב של תותחי טנקים, מהפגזות מאסיביות פתאומיות, עד למלחמה יומיומית בלתי-סוסקת. הסימן הראשון לכונת הסורים להתשלב במלחמת ההתשה, ניתן עוד בסוף חודש ינואר השנה, כאשר ערב ועידת מדינות העימות עם ישראל בקהיר, פתחו הסורים בסדרת תקריות-אש וירי ארטילרי, מתוך כוונה להוכיח למדינות-ערב האחרות שגם הם נושאים בנטל במלחמה עם ישראל. התגובה הישראלית לפני חצי שנה הוכיחה לטורים כי המערך שלהם אינו כשיר עדיין לספוג מהלומות תגובה של צה"ל.

המוצבים הראשון של הצבא הסורי באזור ראפיד שבגולן, עליהם נערכה התקפת השריון הישראלי. הריכוז הארטילרי קדם להסתערות הסנקים שהצליחו להשתלט על המוצבים-סוריים, לכבשם ולהרסם.

אש במוצבי הסורים
סידרת פטריות העשן המתנשאת בתמונה, היא תוצאה של התפוצצויות פגזי הארטילריה הישראלית על קו